

SUOMEN
POSTIHALLITUS.

HELSINGISSÄ,
tammikuun 22 p:nä 1915.

Kaikille postitoimistoille.

N:o 6,334.

I.

Viittaamalla Postihallituksen yleiseen kirjelmään N:o 11,461 viime joulukuun 10 päivältä, ilmoitetaan postitoimistojen tiedoksi ja noudatettavaksi seuraava posti- ja lennätinlaitosten Ylihallituksesta saapunut, suomennettuna näin kuuluva kiertokirje:

»I. Kuluvan vuoden marraskuun 15 p:nä annetun armollisen määräyksen nojalla (Hallituksen sanansaattajan N:o 278 marraskuun 19 p:ltä 1914) kielletään: a) antamasta ulos, ottamasta kuljetettavaksi tai lähettämästä postiosotuksina minkäänlaisia kalleuksia (rahaeriä, arvopapereita, jaloja metalleja tai jalokiviä) *Venäjän rajojen ulkopuolella* oleville itävaltalaisille, unkarilaisille, saksalaisille ja turkkilaisille laitoksille, yhdistyksille ja yhtiöille sekä Itävallan, Unkarin, Saksan ja Turkin alamaisille, eikä tällainen ulosantaminen, kuljettaminen tai siirtäminen saa tapahtua välittömästi eikä myöskään toisten henkilöiden tai laitosten välityksellä, sijaitkootpa nämä missä hyvänsä ja olkootpa ne keskenään minkälaisissa oikeussuhteissa tahansa, sekä b) viemästä ulkomaille sanottuja kalleuksia enempää kuin 500 ruplan arvosta kutakin sellaista henkilöä kohti, joka ei ole jonkin Venäjää vastaan sotivan valtakunnan alamainen.

II. Samassa armollisessa määräyksessä on säädetty, että Venäjän rajojen ulkopuolella oleville Itävallan, Unkarin, Saksan ja Turkin alamaisille tulevat rahaerät, jos he Keisarikunnassa omistavat kauppa- tai teollisuusyhtiöitä tahi kiinteistöjä, suoritetaan *Venäjän rajojen sisäpuolella* siihen *ennen sodan alkua* laillisesti valtuutetuille sanottujen yritysten tai kiinteistöjen hoitajille.

Lisäyksenä siihen, mitä ylempänä on sanottu, kehoitan posti- ja lennätintoimistoja, Rahaministeriön ja Poliisidepartementin välisen sopimuksen perusteella, ottamaan huomionsa ja noudattamaan seuraavia määräyksiä.

1. Ulkomaille osotettuja, sanotunlaisia kalleuksia sisältäviä postilähetyksiä sekä postiosoituksia vastaanotettaessa tulee:

a) vaatia poliisin antama todistus lähettäjän identtisydestä ja luotettavuudesta,

b) vaatia lähettäjän omakätisesti allekirjoittama erityinen vakuutus siitä, että hänelle on ilmoitettu marraskuun 15 p:nä 1914 annetun armollisen määräyksen ¹⁾ sisällys ja että lähettäjä takaa, ettei vastaanottaja ole Saksan, Itävallan, Unkarin tai Turkin alamainen, eivätkä lähetettävät rahat tahi kalleudet ole aijotut toimitettaviksi edelleen saanottujen valtakuntien alamaisille, sekä että lähettäjä ottaa täydellisesti vastatakseen vakuutustensa todenmukaisuudesta. Vakuutukseen on postitoimiston liitettävä marraskuun 15 p:nä annetun määräyksen I osan 1 kohdan sekä III osan tekstit, jonka ohessa lähettäjä on kehotettava kiinnittämään huomionsa näiden tekstien sisällykseen.

2. Jos jostakin syystä on aihetta epäillä vakuutuksien todenmukaisuutta (jos lähetyksen sisällyksen arvo on huomattavan suuri, jos sama henkilö lähettää usein postiosoituksia tai kalleuksia sisältäviä postilähetyksiä, tai jos tällaiset lähetykset ovat osotetut samalle henkilölle), niin tulee lähettäjältä vaatia asiakirjoja kalleuksien lähettämisen taloudellisista syistä (esim. asiakirjoja, jotka näyttävät, että lähettäjä käy kauppaa ulkomaisten kauppa- tai teollisuustoiminimien kanssa) sekä sen lisäksi paikkakunnan santarmihallituksen antama todistus lähettäjän luotettavuudesta poliittisessa suhteessa.

3. Edellisessä kohdassa mainittuja asiakirjoja ja todistuksia ei ole vaadittava lähettäjiltä, joiden lähetykset ovat osotetut Ranskaan tai Isoon Britanniaan.

4. Armollisen määräyksen 2 kohdassa olevan säännöksen mukaisesti ovat postitse saapuvat rahaerät, jotka ovat osotetut sellaisille Venäjällä sijaitseville yrityksille tai kiinteistöille, joiden omistajat ovat Venäjän rajojen ulkopuolella olevia, Venäjää vastaan sotivien valtakuntien alamaisia, annettavat yksinomaan näiden omistajien valtuutetuille, jos valtuus tai valtakirja on annettu *ennen sodan alkua*.

5. Jos edellisessä kohdassa mainittuja valtuutettuja ei ole olemassa, niin ovat rahaerät palautettavat lähettäjilleen. Ne rahat taas,

¹⁾ Postihallituksen yleinen kirjelmä n:o 11,461; ¹⁰/₁₂ 14.

jotka jäävät takaisinmaksamatta, ovat vietävät Valtakunnanpankin konttoreihin tahi asianomaisiin rahastoihin, toimitettaviksi marraskuun 15 p:nä annetun armollisen määräyksen VI kohdassa mainittuun Valtakunnanpankin erityiseen rahastoon. Tässä viimeainitussa tapauksessa on postitoimiston jätettävä rahojen lähettäjälle kuitti rahojen talletuksesta sekä sen kaksoiskappale. ¹⁾

6. Venäjää vastaan sotivien valtakuntien Keisarikunnassa oleville alamaisille on postista annettava ulos rahaerät esteettömästi, lukuunottamatta sellaisia erityisiä tapauksia, jolloin paikalliset viranomaiset ovat kieltäneet antamasta niitä ulos jollekin erityiselle henkilölle.

7. Poikkeuksena ylempänä 1 b kohdassa mainitusta säännöstä sallitaan viedä ulkomaille: a) kulta- ja hopeaesineitä kotitarpeiksi korkeintaan 3 naulaa kutakin henkeä kohti, ja b) kulta-, hopea- ja muita esineitä kaksi kappaletta kutakin lajia henkeä kohti.

8. Jotta tämän kiertokirjeen 1 b sekä 7 kohdan määräyksiä oikein sovellettaisiin, on ulkomaille osotettujen rahaa ja kalleuksia sisältävien lähetysten lähettäjistä ja vastaanottajista pidettävä luetteloa.

9. Yksinkertaisia postilähetymiä, samoin kuin sisäänkirjoitettujakin lähetymiä, jotka eivät sisällä rahaa, arvopapereita, jaloja metalleja tai jalokiviä, on 4:ssä kohdassa mainituille yrityksille ja kiinteistöille annettava esteettömästi, ennen sodan alkua heille annettujen valtakirjojen tahi tällaisten valtakirjojen perusteella annettujen todistuksien nojalla.

Ylihallituksen päällikkö Pohvisneff.

Osastopäällikkö Sergejevitch.»

2.

Postinkuljetus postiljoonivaunussa V—O. (Viipuri—Ollila) ta-
pahtuu kuluvan tammikuun 3 päivästä alkaen junassa N:o 6, joka läh-
tee Viipurista k:lo 7,50 a. Postiljooni palaa postivaunussa N:o 2,
päiväjuna.

P. Jamalainen.

*Paavo Himanen.**
m.tty.

¹⁾ Kenraalikuvernöörin julistus $\frac{\text{marraskuun } 29}{\text{joulukuun } 12}$ päivästä 1914.

Till samtliga postanstalter.

1.

Med hänvisning till Poststyrelsens allmänna skrifvelse n:r 11,461 af den 10 sistlidne december, meddelas postanstalterna till kännedom och iakttagande följande från Öfverstyrelsen för posten och telegraferna anlända, i öfversättning sålydande cirkulär:

»I. På grund af nådiga Påbudet af den 15 november innevarande år (N:o 278 af Regeringsbudsöraren för den 19 november 1914) är det förbjudet: a) att utgifva, mottaga till befordran eller med postanvisning afsända allehanda värdeföremål (penningebelopp, värdepapper, ädla metaller och ädelstenar) till *utom Ryssland* befintliga såväl österrikiska, ungerska, tyska och turkiska institutioner, föreningar och bolag, som äfven Österrikes, Ungerns, Tysklands och Turkiets undersåtar, hvarvid dylik utgifning, befordran eller öfverföring icke får verkställas vare sig direkt eller genom förmedling af andra personer eller institutioner, hvar dessa än må befinna sig och hvilket deras rättsliga förhållande till desamma än må vara, samt b) att till utlandet utföra sagda värdeföremål till belopp öfver 500 rubel per person, som icke innehar medborgarskap i med Ryssland krigförande stater.

II. Medels samma Påbud stadgas, att utbetalningar af penningebelopp, som tillkomma *utom Ryssland* bosatta österrikiska, ungerska, tyska och turkiska undersåtar, hvilka äro ägare till kommersiella eller industriella företag eller fastigheter, verkställas *inom Rysslands* gränser till dertill *före krigets utbrott* lagligen befullmäktigade disponenter för berörda företag eller fastigheter.

Såsom tillägg till det ofvananförrda anhåller jag, efter öfverenskommelse med Finansministerium samt Polisdepartementet, att posttelegrafväsendets anstalter till efterrättelse och fullgörande ville taga följande anvisningar.

1. Vid emottagning af till utlandet adresserade postförsändelser, i hvilka ofvannämnda värdeföremål befinnas insatta, äfvensom post-anvisningar, bör fordras:

a) intyg af polisen öfver afsändarens person och pålitlighet,

b) särskild med afsändarens egenhändiga underskrift försedd anmälan deröfver, att afsändaren erhållit kännedom om nådiga Påbudet af den 15 november 1914 ¹⁾, att afsändaren bekräftar, det adressaten icke är tysk, österrikisk, ungersk eller turkisk undersåte, att de till försändning afsedda penningarna eller värdeföremålen icke äro afsedda att öfverlämnas åt dessa undersåtar samt att afsändaren åtager sig full garanti för anmälan's riktighet. Till dylik anmälan bör texten af m. 1 afd. I samt afd. III i Påbudet af den 15 november af postanstalten bifogas och bör afsändarens uppmärksamhet fästas vid denna texts innehåll.

2. Uppstår af en eller annan orsak tvifvel om anmälan's riktighet (med anledning af innehållets betydande värde, upprepade af en och samma person inlämnade eller till en och samma person adresserade post-anvisningar eller försändelser innehållande värdeföremål), bör afsändaren förete dokument, utvisande den ekonomiska grunden för värdeföremålens afsändande (t. ex. dokument, utvisande handels-transaktioner med utländska handels- eller industrifirmor), äfvensom derutöfver intyg af den lokala gendarmstyrelsen, angående afsändarens politiska vederhäftighet.

3. Afsändaren är icke skyldig att förete i föregående moment uppräknade dokument och intyg i händelse de af honom inlämnade postförsändelserna äro adresserade till Frankrike eller Storbritannien.

4. I anledning af stadgandena i ofvannämnda m. 2 af Påbudet, böra penningebelopp, som per post anlända adresserade till i Ryssland befintliga företag eller fastigheter, hvilka tillhöra utom Kejsardömet's gränser befintliga med Ryssland krigförande staters undersåtar, utlämnas endast till ägarenes ombud, i händelse resp. fullmakter utfärdats *före krigets början*.

5. I händelse dylika i föregående moment angifna befullmäktigade eller ombud saknas, böra penningebeloppen återställas afsända-

¹⁾ Poststyrelsens allmänna skrifvelse ^{10/12} 14 n:o 11,461.

rene. De penningebelopp åter, som befinnas icke återbetalade, böra deponeras i Riksbankens kontor eller i vederb. ränteri och öfverföras till den i Afdelning VI af nådiga Påbudet af den 15 november omnämnda fonden i Riksbanken. I detta senare fall är resp. postanstalt skyldig att till afsändaren af penningarna utfärda såväl kvitto som duplikat deraf öfver penningarnas deponering. ¹⁾

6. Utgifningen af per post anlända penningebelopp, adresserade till med Ryssland krigförande makters undersåtar, som befinna sig i Kejsardömet, bör ske utan hinder, med undantag af sådana särskilda fall, då ortsmyndigheterna förbjudit utgifning af dylika försändelser till någon särskild person.

7. Såsom undantag ur ofvannämnda mom. I, b af förordningen är utförsel till utlandet tillåten: a) af guld och silfverföremål afsedda för bruk i hemmet, högst 3 skålpund per person, samt b) guld-, silfver- och andra föremål, 2 stycken af hvarje slag per person.

8. I och för riktig tillämpning af föreskrifterna i m. I b och mom. 7 af detta cirkulär, bör register föras öfver afsändare och adressater af till utlandet adresserade försändelser, innehållande penningar och värdeföremål.

9. Utgifningen af till i mom. 4 angifna företag och egendommar adresserade enkla postförsändelser äfvensom rekommenderade sådana, i händelse dessa icke innehålla penningar, värdepapper, ädla metaller eller ädelstenar, bör ske utan hinder, på grund af före kriget utfärdade fullmakter eller med stöd af sådana fullmakter utgifna intyg.

Chef för Öfverstyrelsen Pohvisneff.

Afdelningschef Sergejewitsch».

2.

Postbefordran i postiljonskupén V—O. (Viborg—Ollila) försiggår från och med den 3 innevarande januari uti tåg N:o 6, som afgår från Viborg kl. 7.50 f. m. Postiljonen återvänder i postkupén N:o 2, dagtåg.

P. Jamalainen.

Paavo Himanen.
f. d.

¹⁾ Generalguvernörens tillkännagifvande af den

29	november
12	december

 1914.